

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXV (59) • ŠTEV. (Nº) 35

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 14 de septiembre - 14. septembra 2006

USODA PREROKOV

MARKO KREMŽAR

Ko je pred trestdesetimi leti jugoslovansko vojaško sodište v Ljubljani, obsodilo na podlagi klevet enega velikih Slovencev, ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana, obsodba ni bila namenjena le njegovi osebi. Udarec je bil namenjen celotni katoliški Cerkvi v Sloveniji. Kot povsod po svetu je tudi pri nas komunistična partija usmerjala velik del svoje razdiralne energije v uničevanje krščanstva. Hotela je razkrojiti Cerkev bodisi s strahovanjem, bodisi s poskusom razkola. Sovražstvo do vere je bilo do take mere bistveni del marksistične doktrine, da je po razsulu komunizma ostalo kot edini razpoznavni znak njegovih dedičev.

Prelomilo se je tisočletje. Nekoč prikriti zločini prihajajo na dan in raste zavest, da je bila polpreteklost drugačna od tiste, o kateri so nad pol stoletja učili v šolah. A eksil zemeljskih ostankov pokojnega ljubljanskega škofa begunca priča, da tranzicije ne ni konec. Pri tem ni najhuje, da ostaja njegov grob v ameriškem Lemontu, temveč dejstvo, da to večine slovenskih vernikov v domovini ne moti.

Če je naloga prerokov svariti ljudstvo pred zablodami in mu kazati smer na strmi poti k Bogu, potem lahko rečemo, da je škof Rožman eden od prerokov katerega je v najtežjih časih Gospod poslal narodu narodu. Mar ni usoda preroka, da žanje nerazumevanje zaradi zvestobe Njemu, ki ga je poslal in je zaradi jasne besede deležen preganjanja celo s strani rojakov? Tudi škofa Rožmana je zadela preizkušnja samotnih ur in let. Njegov lik spominja na svetopisemske može, ki so opozarjali na znamenja časov pa stali sredi družbenih viharjev pokončni in osameli, kot svetilniki nad nevarnimi čermi.

Del nekdanj uradno propagirane laži o tem zavednem Slovincu in zvestem pastirju, je kleveta o njegovi kolaboraciji z okupatorjem. Tako laž so stkali komunisti sicer okrog vseh, ki so jim v času revolucije nasprotovali, a ne posebno v zvezi z osebo škofa Rožmana. Ta daljnovidni mož je bil namreč med vojno eden prvih, ki je opozoril, da pripravljajo člani komunistične partije, pod platičem osvobodilnega boja, svojo revolucijo in da izrabljajo narodna čustva za doseg totalne oblasti. Svaril je vernike pred nevarnostjo organiziranega brezboštva in pred terorizmom partije, ki je pričevala moriti med rojaki svoje idejne in politične nasprotnike. Zato so ga komunistični propagandisti obkladali s psovko 'izdajalec'. Bali so se njegove jasne in pogumne besede, napadali so ga s svojim najhujšim orožjem - z lažjo.

Škof Rožman je dobro poznal komunizem. Podobno kot blaženi škof Slatnar in kasneje ljubljanski škof Bonaventura Jeglič, ki je malo pred smrtjo svaril na taboru v Celju, da na Slovenskem 'satan že pripravlja svojo fronto', je opozarjal tudi dr. Rožman, da pomeni ta zmota za naš narod in za človeštvo eno najhujših nevarnosti.

Ko so slovenski komunisti, po nemškem napadu na Sovjetsko zvezo,

predstavili svojo revolucionarno 'osvobodilno fronto', kot edino odporniško gibanje, ki naj bi imelo pravico obstoja, so s tem narod razklali in postavili vse, ki so zavračali marksistični ateizem ter niso hoteli sodelovati s totalitarno partijo, v tabor namitjenih izdajalcev. Izdajalec je postal na tak način, po besedah ofarske propagande, vsak slovenski demokrat, vsak zaveden katoličan in prvi med njimi škof Gregorij Rožman. Tej metodi lažnega nalepkarstva se komunisti in njih dediči niso odpovedali vse do danes.

Taki, ki s kleveto mažejo spomin škofa Rožmana ne delajo tega, ker bi bili prepričani o njegovi krivdi. Rajnega škofa blatijo, ker je bil in je simbol. In drugi, mar ne molčijo o njem, ker se jim zdi kot simbol pogumnega, jasnovidnega pastirja, za meglene čase tranzicije — neprimeren? Res, o rajnem škofu Rožmanu je težko govoriti, ne da bi pri tem omenili nedoslednosti nekaterih njegovih ovac.

Rožmanu očitajo, da ni bil politik, da se ni znal v težkih razmerah okupacije in revolucije. Tako ti, ki mu napake očitajo kakor drugi, ki se zanje opravičujejo, se o njih izražajo zelo megleno. Zdi se, kot da bi krilatica o škofovih napakah v času revolucije postala že splošno sprejeta. Malokdo ve vprava, v čem naj bi te napake bile.

Težko je razumljivo, da govorijo o škofovem pomanjkanju političnega čuta taki, ki bi morali vedeti, da je dolžnost pastirja učiti, svariti in skrbeti za čredo ne glede na osebno varnost in korist. Priložnostne stike z okupacijskimi oblastmi, pri katerih je moral škof pogosto prositi za svoje verne pa tudi neverne rojake, bi težko imenovali napako. Da je jasno obsodil nemoralnost zločina in laži je bila njegova dolžnost. Da je svaril pred pogubno nevarnostjo marksistične ideologije in komunističnega sistema je bilo prej prerokova sodba, kot napaka. Da je stal ob strani možem in fantom, ki so se pred nasiljem komunistov branili, je bil izraz zvestobe in solidarnosti z najbolj preizkušnim delom svoje črede. Če bi takrat molčal, bi mu tak molk danes upravičeno očitali. Ker je svojo dolžnost izpolnil, bi smeli pričakovati, da mu bo izkazano priznanje vsaj, ko je čas potrdil pravilnost in primernost njegovih svaril.

Prav bi bilo, da demokratična država končno izniči krivično sodbo nekdanjega vojaškega sodišča in da katoličani, kot del naroda, ki je bil pod starim režimom najhuje preganjan, izrečemo rajnemu škofu dr. Gregoriju Rožmanu hvaležnost in priznanje. Slovesen prenos njegovih zemeljskih ostankov v ljubljansko škofijo bi lahko bil viden izraz tega čutenja.

Škofa Vovka so polili z bencinom, da bi zgorel. Njegovega prednika škofa Rožmana so polili s klevetami, da bi ga uničili. Udariti pastirja je bilo bistvo protikršćanske taktike od apostolskih časov pa do danes. V tem se svet ni spremenil, kot se ni spremenil pravoslavnik Cerkev in oče laži.

Haider oglašuje „enojezično Korotko“

Zavezništvo za prihodnost Avstrije (BZOe) deželnega glavarja avstrijske Korotke Joerga Haiderja je pred volitvami v zvezni parlament znova zaostri svoje izjave glede vpravanja manjšin. Haider je dal tako v izdajah vseh korotkih dnevnikov objaviti celostranski oglas z geslom: „Korotka bo enojezična“. Kot je pojasnil vodja predvolilne kampanje BZOe Stefan Petzner, „časniki nočejo posredovati naših tem, zato moramo medijski prostor kupiti,“ poroča avstrijska tiskovna agencija APA.

V oglaševanju opozarja na Haiderjevo obljubo, da ne bo sprejel nobene rešitve vpravanja dvojezičnih napisov proti volji prebivalstva. Tudi opozorilo na povpravanje o dvojezičnih krajevnih tablah, ki ga je izvedel deželni glavar, ne manjka. BZOe s tem bralce informira o temah, „o katerih se drugače ne govori“, piše v oglaševanju. Podobne oglase sicer načrtujejo za vsako nedeljsko izdajo korotkih časnikov do volitev, ki bodo

potekale 1. oktobra, ne poroča APA.

NSKS POZIVA K UKREPANJU

Narodni svet korotkih Slovencev (NSKS) ostro protestira zaradi tega oglasa deželnega glavarja. Zato poziva avstrijskega predsednika, kanclerja, notranjo ministrico, državno tožilstvo in pristojne sodne oblasti, „da zavzamejo jasno stališče in odločno ukrepajo proti v vsakem oziru kaznivim akcijam deželnega glavarja“, piše NSKS v izjavi za javnost.

Isto vsebino oglasa je Haider zapisal tudi v pismu 44.000 prebivalcem južne avstrijske Korotke.

Med drugim je Haider ne podkrepil, da bodo v „prihodnjih dneh in tednih“ vse dvojezične krajevne table na avstrijskem Korotkem zamenjali z enojezičnimi ter jim dodali slovenske dodatne tablice.

Predsedstvo NSKS je v izjavi za javnost zapisalo, da se te izjave „ne dajo

zreducirati samo na raven neokusne volilne propagande“. Bile naj bi namreč predvsem tudi izraz miselnosti, ki jo je slovenski narod „kruto“ čutil v času, ko je Adolf Hitler ukazal korotkim oblastem, „naj to deželo spet naredijo nemško“.

Haider naj bi po oceni NSKS doslednost „v svojem boju proti dvojezičnim napisom in pravni državi“ dokazal tudi z napovedjo, da bodo odstranili že obstoječe dvojezične krajevne table. To naj bi pomenilo „uradno podiranje krajevnih tabel“, menijo pri NSKS.

Pri NSKS ob tem ugotavljajo, da postaja „zavest, da pomeni vidna in slinna prisotnost slovenske narodne skupnosti obogatitev za Korotko“, vedno krepkejša tudi med nemško govorečimi Korotki. „Tega razvoja tudi deželni glavar ne bo ustavil, kakor v resnici ne bo preprečil dvojezičnih napisov, pa naj pred volitvami ne tako obljublja ljudem, da bo uveljavil enojezično Korotko“.

Škofovsko posvečenje v Mariboru

Škof Peter Štumpf

V mariborski stolnici sv. Janeza Krstnika jr bilo škofovsko posvečenje Petra Štumpfa, ki ga je papež Benedikt XVI. letos imenoval za novega mariborskega pomožnega škofa. Štumpf bo tako zapolnil izpraznjeno mesto, nastalo po imenovanju dosedanjega mariborskega pomožnega škofa Antona Stresa za pastirja celjske škofije.

Peter Štumpf je član redovne skupnosti don Boskovičevih salezijancev. Rodil se je 28. junija 1962 v Murski Soboti, doma pa je iz župnije Beltinci v Prekmurju. Leta 1989 je v Torinu v Italiji diplomiral iz mariologije. Mariborski škof Franc Kramberger pa ga je v Mariboru posvetil v duhovnika.

V mariborski škofiji je deloval najprej kot kaplan v Sevnici in kasneje kot upravitelj župnije Zabukovje nad Sevnico. Leta 2002 je doktoriral na ljubljanski teološki fakulteti z disertacijo Jožef Klekl starejši. Od leta 2003 je bil župnik župnije Marije Pomočnice na Rakovniku v Ljubljani. Sočasno ga je tedanji ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode imenoval tudi za dekana dekanije Ljubljana-Vič/Rakovnik.

Štumpf je poznavalec prekmurske zgodovine, ne posebej družbenih in cerkvenih razmer na prelomu iz 19. v 20. stoletje. Posebej se ukvarja s pastoralo družin, študentov in zakonskih skupin.

Janša in Bajuk na Triglav

Predsednik vlade Janez Janša in minister za finance Andrej Bajuk sta se v družbi vodilnih gospodarstvenikov udeležila tradicionalnega pohoda na Triglav, ki ga organizira Zavarovalnica Triglav. Premier in finančni minister sta se sicer povzpela le do Kredarice. Srečanje je tudi letos spremljala donacija v vrednosti dveh milijonov tolarjev, ki bodo namenjeni društvu onkoloških bolnikov, so sporočili iz omenjene zavarovalnice.

Premier Janša in predsednik uprave Zavarovalnice Triglav Andrej Kocič sta se sicer do najvišje ležeče planinske kočice v Sloveniji podala prek Triglavске severne stene. Za pot, ki je bila po besedah Kociča kar naporna, sta izbrala dolgo nemško smer.

Bajuk je pojasnil, da se je že dolgo časa želel udeležiti pohoda na Triglav, saj ga planine veselijo. Ob tem je izrazil upanje, da se bo Zavarovalnica Triglav uspešno razvijala tudi izven meja Slovenije.

BERI...

VTISI OB LETOŠNJI DRAGI 2

IGRE IN VESELJE V ROŽMANOVI ŠOLI 3

V MENDOZI SO LEPO PRAZNOVALI 3

RAST XXXVI JE ŠLA NA TABORJENJE 4

VTISI IZ SLOVENIJE

Zdrava tradicija

Številka 41 je zaznamovala letomjji potek Študijskih dni Draga 2006. Ti dnevi, ki se jih nekateri melanholično in nostalgčno spominjajo (ker so tam daleč, kjer so tudi njihova mladostna leta ...), imajo tudi že novejšo tradicijo, rekel bi od takrat, ko se je na vrtu/dvorici Finžgarjevega doma na Opčinah pojavil ogromen bel motor in s tem organizatorje odrezal skrbi za vreme.

Tradicija je tudi srečevanje znancev, ki se zelo na poredko (ali pa tudi ne) vidijo in si dajo duška, da si povedo novice (tudi - zakaj ne? — novice, ki niso več novice, pripovedovane iz leta v leto). In kljub temu, da se Drage udeležujejo večinoma redni obiskovalci, vedno najde nekoga, ki ga že dolgo nisi videl. Nekaj osebnih primerov.

Nek večer v lanskem letu, po mami, pred franciškansko cerkvijo na Prešernovem trgu, me ustavi nekdo in pravi, da sva se spoznala na Dragi, ko sem bil povabljen, da tam spregovorim o argentinskih Slovencih. To je bilo pred dvajset in tolikimi leti! (Opažam, da prihajam v družbo tete Rozi in Alemana, kot se tu in tam elegantno reče staranju možganov). Vendar mi je njegov obraz hotel biti znan. Brskal sem ter izbrskal iz spominov, pa tudi izmed fotografij tega „Franceljna z Dolenjske“, kot sem si takrat zapisal. Lani sva se seveda na Dragi spet pozdravila; letos ga nisem opazil.

Diplomat Zdravko tudi ne pozabi povedati, da sem bil prvi „Argentinec“, ki ga je spoznal in to ravno na Dragi. Taka priznanja človeku kar dobro denejo; je pa tudi res, da je kasneje spoznal še veliko drugih in važnih Argentinec. Ne nazadnje, ampak ravno nasprotno (je to vpliv

kakega argentinskega sindikalista?) je dejstvo, da je spoznal „svojo“ Argentinko.

In letos, tudi po tolikih letih, sem videl Evo Fičur, s katero smo objavili pogovor v našem tedniku, ko se je ravno vrnila s pohodniške ture na Anapurno. Še danes se leto za letom podaja na trekinge, čeprav ne v tako eksotične kraje.

Torej lahko razumete, da se organizatorjem ježijo lasje, ko vabijo publiko pod motor, da bi začeli s programom, pa se nihče ne zgane: še lastni družinski člani ne! Kako bi se, ko je pa tako lepa prilika! Na Dragi smo si vsi kot dolgoletni prijatelji, kot sosedje in treba si je povedati vse zdaj in takoj.

Draga je v teh mirih desetletjih pridobila sloves resnosti in resničnosti. Ko se pogled sprehodi po dolgem seznamu danes pomembnih imen, je človeka skoraj strah: vsi ti so bili tu? In v tistem času? Veliko bogastvo se skriva v spet dolgi vrsti zbornikov vsakoletne Drage. Zato se ob vsakoletni napovedi predavateljev pri marsikaterem neznanem imenu vprašam: kdo pa je ta? O čem bo govoril?

Tudi letos je bilo tako: le dve (meni) znani imeni. V nekaterih posegih je bilo zaznati zavest, da se je spremenila generacija predavateljev, ki so se polali ali celo rodili v povojnem času. Žal ni zaznati podobnega preobrata med poslušalci, saj se publika ni tako bistveno pomladila.

Zanimiv je bil tudi pristop nekaterih letomjnih predavateljev. Med panelisti sobotne okrogle mize je bil tudi psiholog Heliodor Cvetko, ki nam je postregel svoje znanje v duhovitem tajerskem izboru besed in melodije: poslušali smo ga s stalnim nasmehom

na obrazu. Prav tako zakonca Erzar, ki sta zapustila predavateljsko mizo in se postavila v neposreden stik z občinstvom ter ga izzivala, da bi vzpostavila dialog z njima. Pojav, ki ni običajen na Dragi in je skorajda nikiral poslušalce, nevajene takega pristopa.

Ko se organizira takna prireditve in se določi tematika, postavijo mejniki in temelji, na katere naj se opirajo predavatelji, je včasih nejasno, kako se bo vse izteklo. Nekaj takega je bilo zaznati ob poslušanju predavateljev pri okrogli mizi Slovenci v vrtincu naglih družbenih sprememb: kako so vplivale na značaj povprečnega Slovenca spremembe zadnjih 15 let, pa tudi tiste iz 20. stoletja. Občutek je bil, da so bile predstavljene nekako pavlno (za domačo nalogo, jo je ocenil stalni obiskovalec) in da niso zajele vseh tistih sprememb, ki so jih imeli pred očmi predavatelji in tudi marsikdo iz publike. Niso bile razvidne spremembe, ki so jih v Sloveniji povzročile druga svetovna vojna in okupacije, komunistična revolucija in povojna diktatura; na Primorskem še fašistični teror. - V nedeljskem dopoldnevu je bil najavljen govor Slovenski vernik med tradicionalno in osebno vero; govorila sta zakonca dr. Katarina in dr. Tomaž Erzar. S tako direktnim naslovom sem si ustvaril sliko z direktnim pristopom, vendar sta si zakonca izbrala bolj spletnega in družbeno-družinsko naravnanege.

Vsekakor tudi to spada v tradicijo: da spadata tematika in povabljeni govorniki v tako širok izbor, da je nemogoče vse zadovoljiti. Pa čeprav smo vsi na isti „valovni dolžini“ Drage.

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Komaj izhajamo iz precej čudne zime, a že politično in gospodarsko javnost skrbi še nekoliko daljnje poletje. Vprašanje energije je namreč na dnevnem redu in mnogi napovedujejo krizo.

Debele in suhe krave. Svetopisemska prisposoda se lahko prilagodi tudi sedanjemu položaju. Ne govorimo tu o žitu temveč o energiji, in bolj konkretno o elektriki; pa tudi o petroleju in plinu. Omenili smo že ta problem, ki pa iz dneva v dan postaja bolj žgoč. Dejstvo je, da Argentina v zadnjih letih na tem področju ni imela večjih problemov. Proizvodnja petroleja je zadoščala za domačo uporabo in za izvoz; sedaj računajo, da bomo v dveh letih morali petrolej uvažati. Podobno je s plinom: izvoz v Čile je bil normalen; sedaj pa doživlja neprimerno, medtem ko raste (in se draži) uvoz iz Bolivije. Elektrike je bilo dovolj, saj so vodne elektrarne, pa še termične in jedrne zadoščale v dolgih letih recezije, ki je bistveno prizadela industrijo. Sedaj pa se je vse obrnilo in težave si sledijo dan za dnem: nastopila je doba suhih krav.

Kaj se je zgodilo. Več dejavnikov je pripeljalo do tega stanja. V prvi vrsti pomanjkanje investicij na tem področju. V letih menemističnega raja ni nihče nadziral korporacij, ki so prevzele energetska podjetja. Bila je doba veseljačenja, ko je visok dobiček romal v tujino, tukaj pa ni ostala potrebna (in dogovorjena) reinvesticija. Sedanja vlada pa je iz političnih razlogov zamrznila cene, s čimer je prej bogata podjetja postavila v težak položaj: za investicije ni denarja. In jasno je da ga ne bo, dokler se cene ne povzrajo. To pa bo težko, če računamo, da se nahajamo v predvolilni dobi. Podobno se seveda dogaja s petrolejem in plinom: izkoristila so se bogata ležišča, novih pa ni iskal nihče, čeprav je bilo ugoden trenutek za krepitev pritiska na Hrvatsko za lažje reševanje odprtih dvostranskih vprašanj.

„Evropska unija in Evropska komisija se ne bosta vmešavali v zadeve ali stopile na katerokoli stran. To je bilateralno vprašanje, ki ne more biti del pogajanj o pristopanju Hrvatske uniji,“ je dejala ministrica. „Morda kdo misli, da bo na ta način, z izvajanjem pritiska na Hrvatsko, v prednosti. Vendar pa Hrvatska ne bo nikoli žrtvovala svojih nacionalnih interesov zaradi integracij.“ Prav nasprotno, je nadalje pojasnila, gre za zadržano suverenost in ozemeljske celovitosti ter nacionalne identitete Hrvatske tudi v procesu pristopanja EU. „Zato je kakrnkoli omenjanje referendumov v Sloveniji o pristopu Hrvatske v EU sicer lahko neke vrste pritisk, vendar EU ni mogoče uporabljati kot sredstvo za izsiljevanje, kar se je pokazalo tudi v preteklosti“ v drugih, podobnih primerih, je dejala ministrica.

pori bodo začeli lajpati položaj v dobi dveh, treh let. Kaj pa medtem? Vlada pripravlja energetske varčevanje, ki predvideva hude kazni, če bo potrošnik uporabil več elektrike kot lansko leto. V tem primeru bo cena trikrat dražja. A tisti del srednjega sloja, ki se je izkopal iz krize in dobro stoji, se na to ne bo oziral. Prihranjena energija bo minimalna in strokovnjaki resno menijo, da bo nevarnost energetskega kolapsa prisotna do leta 2008. Šele potem (če bomo stvari resno vzeli v roke), se lahko položaj zboljša.

Volitve bodo oktobra. Končno je predsednik Kirchner s častno besedo potrdil, da bodo predsedniške volitve oktobra prihodnjega leta. V tej zadevi je bilo kar nekaj dvomov in opozicija je javno zahtevala od predsednika, naj se o tem izreče. Vzroka za predčasni sklic volitev bi bila bistveno dva. Po eni strani je s sedanji ukrepi vedno težje omejevati inflacijo in se tega stanja ne bo dalo vzdržati v nedogled. Močan skok inflacije pa bi zelo škodoval vladnemu ugledu in vladnim načrtom. Drug vzrok pa je, da kar nekaj provincijskih volitev, ki bodo pred oktobrom, ne kaže dobro za vlado. To je zlasti primer ključne province Santa Fe, kjer vse kaže na zmago socialistov, do katerih ima Kirchner vedno bolj oster nastop. Slabi izidi seveda ne bi ogrozili Kirchnerjeve zmage, a lahko bi vplivali, da rezultat ne bi bil tako blesteč, kot si ga predsednik želi in potrebuje.

Domače težave. Zanimivo je, kako vlada nenehno nadkriljuje opozicijo, ki ne more najti enotnega nastopa. Vedno bolj jasno pa se kažejo težave v lastnih vrstah. Najbolj viden je primer province Córdoba, kjer je guverner peronist De la Sota, župan prestolnega mesta pa radikal Juez. Ta zadnji je eden izmed „radikalov K“ (za Kirchnerja). Staremu in hudemu nasprotju med radikali in peronisti v tej provinci se sedaj pridruži nov dejavnik in stanje med njimi in s predsednikom je zelo napevano. Da bi pa med enim in drugimi prišlo do „koncertacije“, ki jo propagira Kirchner, pa ni govora. Te dni pa so bile občinske volitve v okraju Marcos Juárez in so zmagali De la Sotovi peronisti. Drug primer pa je srečanje peronističnih veljakov v provinci Salta, kjer je guverner Romero protestiral proti predsednikovemu načinu delitve fondov in dejal, da „je potrebna široka debata glede vprašanja, kakšno državo hočemo“. On (in še kateri peronistični guverner in vodja) se jasno nagiba k Lavagni. Bo kaj kruha iz te moke?

Križnar že v Sloveniji

Sudanski predsednik Omar al Bari je končno podpisal sklep o pomilostitvi Toma Križnarja, ki je bil zaprt v zaporu v sudanskem El Faterju. Sodniče v El Faterju je Križnarja, ki je v Sudan vstopil brez vizuma, obsodilo na dve leti zapora zaradi obtožb nelegalnega vstopa v državo, vohunjenja in lažnih navedb o sudanski vladi in sudanskem ljudstvu. Odredilo je tudi zaplenbo premoženja, ki ga je imel Križnar pri sebi, in plačilo denarne kazni v znesku okoli 2000 evrov.

V El Faterju je čakal na obsojenega njegov odvetnik Mohamed Mahdžub, ki je imel zanj že pripravljeno letalsko karto za sudansko prestolnico Kartum. Iz Kartuma je Križnar skupaj s konzulom Dernovčkom odpotoval najprej v Kairo in nato v domovino.

Predsednik Drnovšek je prejšnji teden pisal sudanskemu kolegu al Bariju ter mu predstavil namen in cilje Križnarjeve humanitarne misije, obenem pa izrazil pričakovanje, da se Križnar čim prej vrne v Slovenijo. V uradu slovenskega predsednika so tudi načrtovali obisk Drnovška v Sudanu, pripravljenost na odhod v to afriško državo pa je izrazil tudi zunanji minister Dimitrij Rupel. Sudanski predsednik Križnarja sicer ni oprostil obtožb, ampak le prestajanja zaporne kazni. Preostali del kazni, ki jo je Križnarju izreklo prvostopenjsko sodniče v El Faterju - že plačana globa v višini približno 2000 evrov in zaplenjeno osebno premoženje -, pa ostaja zaenkrat nedorečen.

Končno je Križnar, z letom iz Frankfurta, prispel na Brnik v torek, 5. septembra in bil takoj nato sprejet pri predsedniku države Drnovšku.

Evropska delovna mobilnost

Avstrija je med članicami Evropske unije največja zagovornica omejevanja dostopa na trge dela v starih članicah unije za delavce iz novink. Po drugi strani pa v državi v oskrbi ostarelih nezakonito dela kar 40.000 oseb iz vzhodnoevropskih držav, v glavnem Čenke in Slovatke.

V zadnjem desetletju in pol se je v Avstriji podvojilo število starejših oseb, ki potrebujejo celodnevno nego. V državi z osmimi milijoni prebivalcev jih je kar 60.000, napovedi pa kažejo, da se bo v prihodnjih dvajsetih letih število podvojilo. Zato se številne družine odločajo za negovalke iz sosednjih Čenke in Slovatke, povečini medicinske sestre, ki v zameno za 50 evrov na dan ter stanovanje in hrano 24 ur dnevno skrbijo za ostarelo osebo. Vendar pa negovalke delajo nezakonito in nimajo zagotovljene nobene socialne varnosti. Po ocenah naj bi se na tem trgu letno obrnilo okoli 500 milijonov evrov.

Leto 2006 je Evropska unija razglasila za leto mobilnosti. S tem je želela spodbuditi razprave in okrepiti ozavečenost o pravcih, ki jih imajo državljani članic povezave na področju zaposlovanja. Čeprav statistika kaže, da je mobilnost Evropejcev precej omejena, se je po pritvi unije leta 2004 s treh milijonov na krumoh in stare članice odpravilo precej iskalec zaposlitve iz novink. A prav zanje eno temeljnih načel povezave - prost pretok oseb zaradi omejitve vedno ni v celoti zaživel v praksi.

Spori s Hrvatsko

Hrvatska zunanja ministrica Kolinca Grabar-Kitarović ne pričakuje vmešavanja Evropske komisije v spore med Hrvatsko in Slovenijo. Kot je izjavila v Zagrebu, Hrvatska ne bo nikoli žrtvovala nacionalnih interesov „zaradi integracij“.

Omenjanje referendumov o vstopu Hrvatske v EU v Sloveniji je po njenem lahko neke vrste pritisk, vendar pa unije ni mogoče uporabljati kot sredstvo za izsiljevanje, je opozorila ministrica, poročila hrvatska tiskovna agencija Hina. Prav tako tudi ne verjame, da bi Slovenija s strani EU dobila namig, da je zdaj ugoden trenutek za krepitev pritiska na Hrvatsko za lažje reševanje odprtih dvostranskih vprašanj.

„Evropska unija in Evropska komisija se ne bosta vmešavali v zadeve ali stopile na katerokoli stran. To je bilateralno vprašanje, ki ne more biti del pogajanj o pristopanju Hrvatske uniji,“ je dejala ministrica.

„Morda kdo misli, da bo na ta način, z izvajanjem pritiska na Hrvatsko, v prednosti. Vendar pa Hrvatska ne bo nikoli žrtvovala svojih nacionalnih interesov zaradi integracij.“ Prav nasprotno, je nadalje pojasnila, gre za zadržano suverenost in ozemeljske celovitosti ter nacionalne identitete Hrvatske tudi v procesu pristopanja EU. „Zato je kakrnkoli omenjanje referendumov v Sloveniji o pristopu Hrvatske v EU sicer lahko neke vrste pritisk, vendar EU ni mogoče uporabljati kot sredstvo za izsiljevanje, kar se je pokazalo tudi v preteklosti“ v drugih, podobnih primerih, je dejala ministrica.

SLOVENCİ V ARGENTINI

MENDOZA

57. obletnica Društva Slovencev

Meseca avgusta leta 1949, ko se ni preteklo eno leto od kar se je glavna slovenskih povojnih emigrantov naselila v Mendози, se je vrnil ustanovni občni Društva Slovencev. Od vsega začetka pa je že deloval pripravljajni odbor, ki je poskrbel vse potrebno za ta dogodek, da je skupnost dosegla organizirano vodstvo. Torej je res 57. obletnica dela, truda, vzajemnosti in sodelovanja mnogih, da danes, kot sad vsega tega, uživamo razgibano življenje.

Na veliko veselje vse skupnosti je to svečano priložnost izbral novi veleposlanik Republike Slovenije, prof. Tine Vivod za svoj prvi obisk med nami, z gospo Marjano Hribar.

Za to slavje je v soboto 19. avgusta na predvečer naš družbeni pevski zbor priredil Gala koncert. V nedeljo pa je bila zahvalna sveta maša in slavnostno kosilo.

KONCERT

Resnično je bila izvrstna zamisel nastop pevskega zbora, ki je bil ustanovni odsek mladega društva in je celo zaživel malo prej, na božičnici leta 1948. Od takrat je nepretrgano sodeloval pri naših prireditvah, slovenskem bogoslužju in nas je izvrstno predstavljal ne samo v naši Mendози ampak tudi v provincah San Luis in San Juan. Pevski zbor je res ikona našega Društva ne samo v kulturnem pogledu temveč tudi iz socialno političnega vidika, ker je neke vrste hrbtnica skupnostnega življenja. Zbor je vedno bil nekaka izbrana skupina, ker zahteva od svojih članov disciplino, požrtvovalnost, vztrajnost, velikodušnost in vse, kar so vse zelo nujne vrednote pri skupnostnem delu. V vseh skoraj šestdesetih letih je velika

večina aktivnih sodelavcev društva, vsaj za nekaj let pa skozi „polo“ pevskega zbora.

Še eno zelo važno dejstvo pa je kako se je pevski zbor prilagodil časom in okoliščinam in kako žilavo je prebredel vse preizkušnje in težave. Kot primer lahko omenimo dve stvari. Prvo dejstvo je pomlajenje zbora. Danes sta več kot dve tretjini članov pevskega zbora mladi ljudje praktično že tretje generacije. Seveda je nekaj izkušenih pevcev vendar se pejejo na prste. Ker danes ni več tiste domače role za petje, ko se je skoraj vsak večer prepevalo v družinskem krogu, ni več „gorenjskih slavčkov“ in jih je treba vzgojiti. Pevce ne potrebuje samo naučiti se pesmi ampak ga je treba tudi naučiti peti. Zato si je zbor priskrbel strokovno vokalno vzgojo. Drugo dejstvo pa je zelo uspešna izbira pevovodje. Diego Bosquet je kot diplomiran pevovodja strokovno podkovan. Poleg tega je pa muzikolog in se v svojem znanstvenem delu posveča etnični glasbi, predvsem petju. Zato mu je slovenska pevska glasba zelo pri srcu in jo pravilno dojema. Spontuje jezik in ga zelo dobro vokalizira in počasi tudi razume. Pozna skladatelj, njihovo pomembnost in slog njihovega dela.

Zdelo se mi je primerno opozoriti na vse te točke, ki so nujno potrebne primese, da lahko pride do izvrstnega koncerta, ne po naključju, ampak kot nujen sad dobro osnovanega dela. Bil je res svečan nastop in eden doslej najvišjih zborovih dosežkov. Uživali smo smiselno osnovan in zaokrožen program. Skladbe temeljito obdelane ter dobro in sveže podajane, vsaka v primernem vzdušju. Zbor tehnično dobro in prosojno zveni in je uravnotežen. Pevci pozorno in pazljivo sledijo dirigentu in kažejo veselo navdušenje. Resnično dostojen in hvalevreden nastop, ki je bil izvrsten doprinos k našemu praznovanju. Vsa skupnost je ponosna na svoj pevski zbor in mu želi, da trajno in vztrajno nadaljuje svoje poslanstvo.

NEDELJSKO SLAVJE

Zahvalno sveto mašo je daroval naš dušni pastir g. Jože Horn. Pri slovesnem bogoslužju je tudi sodeloval naš pevski zbor, ki nikdar ni opustil svoje odgovornosti tudi kot cerkveni pevski zbor.

Sledilo je končno slavnostno kosilo z domačimi kolinami. Sicer je bil navzoč pri vseh prireditvah, je bila ta okoliščina predvidena za pozdrav častnega gosta tokratnega praznovanja, to je veleposlanika Republike Slovenije profesorja Tineta Vivoda in gospe. V imenu naše skupnosti je dobrodošlico izrekla predsednica Društva, gospa Marjana Šmon Žumer. Izrazila je veselje vse skupnosti, da prvi obisk gospoda veleposlanika sovпада z današnjim slavjem. „Vemo,“ je rekla, „da bodo temu prvemu obisku sledila po-

gosta srečanja, na katerih boste vedno sprejet s široko odprtimi srcem. Razveselilo nas je vaše imenovanje in vam želimo veliko sreče, blagoslova in uspeha v poslanstvu, ki ga začinjate med nami.”

Nato je namenila svoj govor na obletnico društva. Spomnila se je naših staršev in prednikov, ki so postavili na noge vse kar danes uživamo. Koliko je bilo vloženega truda, požrtvovalnosti. V marsičem so si prikrajzali užitke in ugodnosti, da so lahko žrtvovali skromen denar, ki so težko zaslužili in čas za delo v skupnosti. Mislili niso nase ampak na prihodnost svojih otrok, da bi zrasi v slovenskem in verskem duhu.

Danes pa se reče, časi so drugačni in predvsem, da ni časa. Razpolagamo z veliko večjimi sredstvi in imamo vse mogoče ugodnosti vendar se vedno trdi, da ni časa. Če hočemo, da bo naša skupnost živela še drugih 57 let in da

se bodo lahko naši vnuki bogatili s slovenstvom moramo tudi danes žrtvovati naš čas in naše delo za skupnost. „Morda sem praznični pozdrav spremenila v zaskrbljujoče vprašanje. Vendar bi bilo zdravo in koristno, da bi vsi skrbeli za to in se odgovorno zavzeli za našo prihodnost. K sreči imamo med nami še mnogo takih, ki se kljub odgovornostim in zahtevam današnjih časov, še vedno odzovejo na kako prošnjo z odgovorom 'Ja, lahko'. Na ta način moremo optimistično gledati na prihodnost.”

Nato je pa povzel pozdravne besede gospod veleposlanik. Narekel je razne dotoke Slovencev v Argentino. Prvi so prišli v 19. stoletju v provinco Entre Rios in se še danes zavedajo svojih korenin. Potem mnogi drugi. Omenil je nekatere njihove uspehe in doprineše tujini. Vsepovsod po svetu je kar nekaj Slovencev na katere moramo biti res ponosni. Vzpodbudno je opozoril na vrednote in sposobnosti katerih smo deležni po naši kulturni dediščini. Biti Slovenec v svetu ima neko dodatno vrednost, katere se moramo zavedati, biti ponosni na njo in jo uveljavljati. Govoril je še o smislu razmerja in povezave med matično deželo in diasporo. Za malo samostojno državo Slovenijo je diaspora pomembna in jo potrebuje ker jo po njej svet spoznava. Diaspora pa potrebuje pomoč in oporo Slovenije za ohranjanje in obnavljanje slovenstva.

Čestital je skupnosti za obletnico ki praznuje in je za to priložnost poklonil gospe predsednici za naš Dom kip generala Maistra, ki je v času prve svetovne vojne v kritičnih urah in okoliščinah obvaroval slovensko severovzhodno mejo. Naj tu pod Andi, kjer je general San Martin skoval osvoboditev Argentine, Čil in Peruja, ta veliki slovenski mož budno nadzira obvarovanje slovenstva v tem Domu. Končno smo pa še nazdravili z dobrim domačim vinom.

SAN MARTIN

Otroški dan v Rožmanovi polji

Otroški dan! Vesel dan! Naši otroci s hrepenenjem čakajo na ta praznik!

Ko se je končal sobotni dopoldanski pouk, smo s potrepljivostjo gledali, kako mamice pripravljajo kosilo.

Letos so nas obiskali učenci in učiteljice Jurčičeve role. Pogovarjali smo se z njimi in se vsi skupaj zabavali. Tako po kosilu so se začele tekme. Zelo smo se smejali in se igrali s pomočjo ge. Monike Filipič in sodelavk. Zmagovalci so dobili okusne nagrade. Za malico so učiteljicam in otrokom postregli s čokoladno torto, ki jo je spekla in okrasila voditeljica Jurčičeve role gđc. Ani Klemen.

Čakalo nas je še drugo presenečenje: obiskala sta naš žonglerja (malabaristas), ki sta nastopala z žogami. Bilo je zelo zanimivo!

Tako smo v Rožmanovi polji preživeli otroški dan. Hvaležni smo vsem, ki so pripomogli k pripravi tega dne. Hvala tudi Jurčičevi roli za obisk.

M. Ž.

Zahvala

Radi bi se zahvalili vsem ki ste omogočili, da je praznovanje 38. obletnice Rožmanovega doma, tako lepo potekalo. Čeprav je veliko oseb pridno sodelovalo v ta namen, bi se radi posebno zahvalili gospe Olgi Radoš in vsem pomočnicam v kuhinji, katere nas vsako leto pogostijo s tako dobrim kosilom in tudi gospodoma Juhant in Bregar kot „parrilleros“. Pristrčno se tudi zahvaljujemo umetnici gospe Andrejki Dolinar Hrovat, ker nam je, kot vsako leto, darovala lepo sliko, ki smo jo žrebali med navzočimi. Najlepša vam hvala in Bog vas živi!!

Rožmanov dom

Zahvala ob 40. obletnici

Na proslavi 40-letnice Zveze slovenskih mater in žena v Buenos Airesu, je predsednica gospa Pavlina Dobovšek na prisotne naslovila sledeče besede:

Vse navzoče prav lepo pozdravljam! Zahvaljujem se vam, da ste prišli med nas, ko praznujemo 40 let delovanja Zveze slovenskih mater in žena. Bila je ustanovljena, da je povezovala matere in žene, ki smo se rešile slovenskega holokavsta. Da smo obdržale življenje sebi in svojim družinam, smo morale zapustiti vse, kar nam je bilo drago, ljubo in sveto — to je svoje domove in svoj rodni kraj — ter oditi na trnjevo pot prisilnega bivanja na tujem. Znanje smo se v neznanu deželi, ki pa nas je gostoljubno sprejela in nam odprla vse možnosti za pričetek novega življenja.

Toda v prvih letih bivanja na argentinskih tleh so nas le spremljale nekatere težave — kakor na primer drugi kraji s svojim načinom življenja, druga mentaliteta — predvsem pa spomini na preživete strahote v domovini. Ti so bili nam vsakdanji spremljevalci. Toda naša volja do življenja in predvsem zaupanje v Božjo previdnost nam je dajalo moč, da smo vzdržale. S pridnim in vztrajnim delom smo se znale in naše delo je rodilo sadove.

V izredno skromnih razmerah smo si začele postavljati nova družinska ognjišča, istočasno pa pomagale svojim možem, da so pričeli z gradnjo skupnih središč, kjer se naši potomci lahko srečujejo in sprejemajo slovensko kulturo, istočasno pa cenijo in spoštujejo okolje, v katerem so se rodili in ki je njihova rodna dežela.

Nismo pa uspeli samo gmotno, tudi duhovno in kulturno smo rasli. Da smo to zmogli, gre v prvi vrsti zahvala našim dušnim pastirjem ter izobražencem, ki so skupaj z nami morali zapustiti slovensko domovino. Zato imamo, kar je vsem vidno in kar že predajamo mlajšim rodovom.

V takšnih razmerah je nastala in rasla naša Zveza. Zamisel in pobuda je bila delegata prelata dr. Jureta Rodeta, ki s svojo prizadevnostjo spremlja in duhovno vodi Zvezo že trideset let. V njegovi odsotnosti pa so zvezo spremljali g. Franci Cukjati in sedaj že pokojna dr. Alojzij Starc in g. Jože Škerbec.

Simbol zveze je srce. V osnovno samo rdečem srcu je zraslo novo, manjše srce in iz tega je pognal cvet — cvet, ki nam simbolično daje upanje, da delo naših žena ne bo zamrlo.

Žene v diaspori ne poznamo sovražnosti in marčevanja; spremljata nas molitev ter rožni venec in predvsem vera v Božjo pravico in usmiljenje. Delo naših odbornic in članic je sad ljubezni do vsega, kar je slovenskega in je tudi sad skrbi za našega rojaka v tiski, tako moralni kakor gmotni. In to je srčica tridesetletnega delovanja Zveze.

S cvetom, ki se rojeva iz prvega simboličnega znaka Zveze glejmo z zaupanjem v prihodnost, da naša slovenska bit ne bo utonila v pozabo,

temveč bo svetla bakla slovenstva v dobro našemu narodu in tudi deželi, v katero nas je poslal Vsemogočni. Zato se zatekajmo k vrednotam, ki so nam bile položene v zibelko in bodimo srečne v našem družinskem okolju. Prizadevajmo si, da bo tudi naša velika družina — to je naša skupnost — ostala zdrava.

Vse to delajmo v smislu letomjega gesla Zveze: „Družina je temelj Cerkve in naroda.“

Ob tej naši obletnici blag spomin že pokojnima soustanoviteljicama Zveze, gospama Tildi Eiletz ter Franciški Reja. Lep spomin na pokojne sodelavke in odbornice Zveze — Marto Jeločnik, Marjeto Boltežar, Danico Zupan, Renato Sumnik, Ivo Vivod, Cilko Urbančič, Lenčko Malovrh, Darinko Schiffrer, Ružo Šuc, Sanjo Virnik, Jelico Stariha; gospem Anič, Vornič, Smersu, Kralj, Petriček, Verbic, Klemenč — in vse in vse bi lahko naštevale imena žena, ki so soustvarjale Zvezo. Brez njih ne bi bila takšna, kakor je sedaj. Iz domovine so prinesle način delovanja tamkajšnjih ženskih organizacij, katerih je bilo v Slovenji med obema vojnoma veliko.

Lep spomin gospe Leji Urbanc, ki je v najhujši krizi argentinskih ustanov zbirala v Kanadi in Severni Ameriki sredstva in jih pošljala za našo pomoči potrebne rojake. Zahvala ljubljanski nadškofijski Karitas, ki nam priskoči na pomoč, kadar nam zmanjka denarnih sredstev. Ker ima Zveza sedaj tudi pravno osebnost, nam je Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu tudi obljubil pomoč, za kar se mu lepo zahvaljujemo.

Hvala gospe Emi Pogačar, ki spremlja naše delo; enako srčna zahvala vsem darovalcem v Kanadi in Severni Ameriki. Hvala vsem darovalcem v Argentini, ker brez njihove pomoči Zvezi ne bi bilo mogoče oskrbovati z mesečnim prispevkom vseh naših rojakov.

Vseh dobrotnikov ni mogoče imensko navesti, ker bi bil seznam predolg. Hvala Slovenski hiši, ki nam vsa leta nudi brezplačno zatočišče, hvala pisarni Zedinjene Slovenije za pomoč in hvala vsem predavateljem, vsem umetnikom in prav vsem, ki so Zvezo v vseh letih moralno in gmotno podpirali, predvsem pa vsem dananjim nastopajočim, ki so nam pod vodstvom gospoda Mihe Gaserja in gospe Anke, ter ob sodelovanju gospoda Toneta Oblaka, Andrejke Dolinar Hrovat, Lučke Marinček Kastelic, Anice Rode, Marcela Brula in Damijana Ahlina pripravili nocojnjo prireditev.

In končno hvala vsem odbornicam in članicam in predvsem srčna zahvala njihovim družinskim članom, ki nas spremljajo in nam vedno pomagajo, kadar je potrebno. Bog vsem plačaj!

RAST XXXVI

Taborjenje 4. letnika 2006

V ponedeljek 7. avgusta dopoldan smo se zbrali mladi 4. letnika na „Naši domačiji“ da skupaj potrdimo naše prijateljstvo.

Najprej smo se razdelili v skupine, da bi bilo taborjenje bolj organizirano; saj smo si morali sami skuhati večerjo (čeprav so nam voditelji veliko pomagali), pomiti kuhinjske potrebščine in čistiti prostore ki smo jih uporabljali.

Že po kosilu smo imeli prost čas pri katerem so fantje igrali nogomet in drugi rugby, dekleta pa odbojko, nato pa vsi skupaj softball.

Potem smo se vsi zbrali k malici

in za tem smo se z g. Francijem pogovarjali o pomenu prijateljstva. Pomagal nam je tudi razmišljati kdo je naš resničen prijatelj. Radi smo poslušali, se pogovarjali in spravevali.

Po razgovoru smo se zopet razdelili v skupine in igrati nočne igre, ki so se vrstile po vsem parku; in že tu je bil sad pogovora: „Če ni bilo sodelovanja vse skupine, ne bi bilo mogoče se igrati“. Za tem je bilo nekaj prostega časa med katerim so nam voditelji pripravili večerjo in prostor kjer smo jedli. Po dobri večerji, smo igrali še eno nočno igro, ki je zelo znana pri taborjenjih, to je „rayo mortífero“ (smrtonosna strela); radi smo prišli do cilja da bi zmagali, saj smo igrali proti voditeljem!!

Na taborjenju ni manjkalo kresa! Po igri smo se dobro napravili — saj je bil hud mrz! — in smo posedli okrog kresa, kjer smo poslušali nekaj misli o zgodbi metuljev v zvezi s prijateljstvom, ki jo je prebral prof. Jure. Okoli kresa smo se tudi spomnili naših sorolcev ki se zaradi boleznih, počitnic ali drugih ovir niso mogli pridružiti taborjenju te RASTi. Ob kresu smo samo dekleta pripravili

le kratek prizor, pravim „samo“, ker je fante „bilo sram!“.

Veseli smo zapeli nekaj pesmi, in se igrali „vojno pesmi“ v kateri smo peli po slovensko, špansko, cerkvene pesmi in celo himne. Lepo smo se imeli!

Kmalu so nas voditelji začeli priganjati, naj gremo spat, a nismo vsi mogli. Nekaj deklet je šlo spat, druge smo s fanti ostale ob kresu, saj smo naprej peli in se pogovarjali, med tem ko smo pili mate in jedli sladkorčke, lizike in čokolade! Bili smo zelo lačni!!!

Pozna ura je bila, ko so nas voditelji znova podili spat in seveda, ubogali smo! Le da nekateri fantje niso nič spali ker „niso imeli prostora v sobi“ in so bili zato vso noč v kuhinji kjer so pili mate in se pogovarjali.

Drugi dan že zgodaj zjutraj je skupina fantov (tista ki „ni mogla spati“) začela buditi vse druge z ropotom kuhinjskih posod in pribora. Res je bilo to hudo, ker je bilo prezgodaj! A smo vsi vstali. Najprej je vsak pospravil svoj stvari, nato smo imeli prosti čas, med katerim so se nekateri posvetili športu, drugi kartali, tretji pogovarjali; ostali smo pa spali ...

Po kosilu smo se počistili prostor in razne potrebščine in jih nesli do avtobusa.

Igrali smo še zadnjo igro, pri kateri smo bili razdeljeni v dve skupini, a nismo zvedeli katera je zmagala, saj sta obe sleparili.

Po igri smo malicali in se še malo posladkali s tolikimi sladkorčki in lizikami! Nazadnje pa še slika RAST-i XXXVI z voditelji.

Tako smo vstopili na avtobus v katerem smo se pogovarjali o taborjenju, kako smo ga preživeli in če je bil za utrditev prijateljstva. Zadovoljni smo prišli domov, a z upanjem, da bi ob koncu leta pripravili novo taborjenje.

Rada bi dodala še zahvalo g. Franciju Cukjatiju za odgovornost pri pripravljanju taborjenja in njegovem pomočniku prof. Juretu Urbančiču ter sodelavcem, gđc. Andrejki Puntar in Matjažu Marušiču.

Majda D. Maček

Razstava Trstenjakovega ustvarjanja

Mariborska univerza je v počastitev stoletnice rojstva in desete obletnice smrti akademika Antona Trstenjaka v knjižnem razstavnišču Univerzitetne knjižnice Maribor pripravila razstavo o njegovem delu.

Univerzitetna knjižnica Maribor na razstavi predstavlja izbor knjižničnega gradiva pomembnejših avtorjevih del in del o njem, zlasti v skladu s kriterijem znanstvenosti in strokovnosti, ki se nahajajo v njihovih prostorih.

Poleg knjižnega gradiva in člankov je predstavljeno tudi neknjižno gradivo povezano s Trstenjakom, rokopisno gradivo njegove korespondence z uredništvom Dialogov, zahvala knjižnici ob praznovanju njegovega devetdesetega življenjskega jubileja, ki zajema razmišljanje o bibliotekarjih in bibliotekarstvu, kopije enega izmed njegovih zadnjih rokopisov, zvočne kasete, drobne tiske in podobno.

Anton Trstenjak se je rodil 8. januarja 1906 v bližini Gornje Radgone, bil je katoliški duhovnik in je na Teološki fakulteti od leta 1940 do upokojitve leta 1973 predaval filozofijo. Trstenjakova pisna bera obsega 47 izvirnih knjig v slovenščini in tujih jezikih, s prevodi in ponatisi blizu 100, ter preko 500 znanstvenih, strokovnih in poljudnih člankov.

Med njegovimi knjigami in članki so tako psihološka, antropološka, filozofska, kulturološka, narodnostna in teološka dela, najbolj obsežen pa je njegov prispevek k psihološki vedi. Poleg znanstvenih so bile zanj značilne tudi poljudno strokovne knjige za široko plasti prebivalstva.

Za svoje delo je Trstenjak dobil več visokih državnih, znanstvenih in cerkvenih odlikovanj in priznanj. Med drugim je bil razglašen za ambasadorja znanosti Republike Slovenije in prejel zlati častni znak svobode RS.

Ostanki rimske Emone

Na Barjanski cesti na odseku od Ankerčeve ceste do Mirja so gradbinci ob kopanju jarka za novo komunalno infrastrukturo našli na arheološke ostanke iz obdobja rimske Emone.

V sodelovanju z arheološko ekipo Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije (ZVKDS) so izkopali del južnega obzidja Emone ter dve insuli in dve kloaki.

Območje posega leži znotraj območja arheološkega najdišča Ljubljana, ki je zavarovano z odlokom o razglasitvi arheološkega kompleksa v ljubljanskih občinah za kulturni in zgodovinski spomenik, pite v sporočilu za javnost, ki so ga posredovali z mestne občine Ljubljana.

Ostanki rimske Emone ležijo zelo plitko, takoj pod asfaltom, je pojasnil Vičič in dodal, da si zato prizadevajo, da bi bil sedanji izkop čim manjši, čim bolj plitek. Kot je dejal, želijo predvsem ohraniti arheološke ostanke, kjer pa ni druge možnosti, jih dokumentirajo tudi fotografsko.

Izkopana arheološka plast datira v 4. stoletje, ob izkopavanjih pa so razen ostankov zidov odkrili še novce, nakit, keramiko in druge predmete za vsakdanjo rabo. Predmete bodo očistili, nato jih bo v hrambo dobil Mestni muzej Ljubljana, ki je regionalno pristojen za območje Ljubljane.

NOVICE IZ SLOVENIJE

NOV REKLAMNI OBRAZ

Na razpis za pridobitev idejnih rešitev logotipa in slogana Slovenije je prispelo 250 predlogov. Komisija, ki jo sestavlja šest predstavnikov vlade in štiri zunanji sodelavci, bo v roku dveh ali treh tednov predloge pregledala in ocenila, rezultat pa bodo objavili najkasneje do konca septembra.

NEKAJ ŠTEVILK

V letu 2005 je v Sloveniji umrlo 18.825 prebivalcev, od tega 9413 moških in 9412 žensk, kar je za 302 osebi oz. 1,6 odstotka več kot leta 2004. Med temi je bilo 75 otrok (41 dečkov in 34 deklic), starih manj kot eno leto. Število umrlih dojenčkov na 1000 živorojenih se je v letu 2005 s 3,7, kolikor je to število znatno leta 2004, povečalo na 4,1. Kljub temu pa je po podatkih statističnega urada umrljivost dojenčkov v Sloveniji med najnižjimi v Evropi.

V Sloveniji se je bruto domači proizvod (BDP) v drugem letomnjem četrtletju v primerjavi z drugim četrtletjem leta 2005 realno povečal za 4,9 odstotka. Glavnino, 4,5 odstotne točke, je k rasti BDP prispevalo domače tromeenje. Za to četrtletje je bilo značilno tudi znižanje stopenj rasti izvoza in uvoza.

OTROCI NAS POTREBUJEJO

Slovenska Karitas je v okviru dobrodelne akcije Otroci nas potrebujejo, ki jo je izvajala od maja letos do 1. septembra, več kot 3700 otrokom razdelila za dobrih 32 milijonov tolarjev pomoči, večinoma v obliki šolskih potrebščin in drugih najnujnejših pripomočkov za poljanje. Del sredstev je prispevala tudi Fundacija invalidskih in humanitarnih organizacij. Veliko pomoči, namenjene poljarjem in otrokom, pa bo v tem mesecu in preko celega leta še razdeljena, so sporočili iz Slovenske Karitas.

SLOVENCA DOBIŠ POVSOD (na žalost ...)

Kriminalisti sektorja kriminalistične policije Policijske uprave Ljubljana so v dolgotrajni preiskavi s pomočjo tujih varnostnih organov in mednarodne pravne pomoči identificirali storilca internetne goljufije. Gre za slovenska državljanca, ki delujeta iz tujine. Zoper njiju so kriminalisti podali kazensko ovadbo zaradi utemeljenega suma storitve treh kaznivih dejanj goljufij.

SPOMINSKA SOBA

V občini Vitanje so odprli spominsko sobo Hermana Potočnika Noordunga, ki je kot pionir vesoljskih poletov zaznamoval področje raketne tehnologije. Spominska soba se nahaja v tamkajšnji graščini, kjer je bil Potočnikov stari oče upravitelj vitanjskega gospostva. Soba je opremljena s projekcijskimi enotami in monitorji za predstavitev Potočnikovih idej in rešitev za osvajanje vesolja.

PO SVETU

PET LET PO S-11

Svet se spominja terorističnih napadov na ZDA, do katerih je prišlo pred petimi leti. Napadi 11. septembra 2001 so pokazali, da predstavlja terorizem grožnjo za vse države in narode, zato se je treba proti njemu boriti skupaj, je izpostavilo finsko predsedstvo Evropske unije. Pri tem je poudarilo, da je dolgoročno zmago nad terorizmom možno doseči le, če bodo poleg posledic odpravljeni tudi njegovi vzroki in če bodo prizadevanja v skladu z mednarodnim pravom. Japonski premier Džuničiro Koizumi je posvaril, da je terorizem še vedno zelo velika grožnja, avstralski premier John Howard pa je obljubil, da bodo na koncu zmagale vrednote svobode. Afganistanski predsednik Hamid Karzaj, ki je zmagal na prvih volitvah po zrušenju talibskega režima leta 2004, pa je izrazil hvaležnost afganistanskega ljudstva Združenim državam za obnovo Afganistana. Nekateri pakistanski poslanci pa so ugotavljali, da je petletni ameriški protinapad „uničil mir pa vsem svetu“. Medtem naj bi teroristična mreža Al Kaida objavila video posnetek, v katerem je počastila spomin na načrtovanje napadov, drugi moč mreže al Zawahiri pa je muslimane pozval, naj okrepijo svoj odpor proti ZDA.

NORMALIZACIJA LIBANONA

Izrael je končno zapustil položaje ob libanonskih pristaniščih in letališčih ter tako končal zaporo Libanona. V zameno zahteva ukrepe, ki bodo libanonskemu skrajnemu gibanju Hezbolah preprečevale nadaljnje oboroževanje. Za nadzor morja in zraka bodo odslej skrbele sile Združenih narodov, pri čemer bodo imele glavno vlogo nemške enote. V Libanonu je sicer trenutno približno 3.250 pripadnikov sil Združenih narodov. Do prihodnjega tedna naj bi njihovo število naraslo na 5 tisoč.

PRAVICE NA KITAJSKEM

Evropski parlament je izrazil veliko zaskrbljenost nad položajem človekovih pravic na Kitajskem. V izjavi za javnost je zapisal, da mora socialno-ekonomsko posodobitev Kitajske spremljati politični pluralizem in izpustitev

PISALI SMO PRED 50 LETI

DRUŽABNA PRAVDA

Te dni poteka deset let, odkar je začela izhajati publikacija Družabna pravda, glasilo krščansko mislečih, slovenskih strokovničarjev, delodajalcev in delojemalcev. Iz skromnih začetkov v večnem mestu je publikacija z leti postala revija, ki ni v ponos samo organizaciji, ki jo izdaja, pač pa z njo skupaj vsej svobodni slovenski besedi na tujih tleh.

...

SLOVENCI V ARGENTINI BUENOS AIRES

Nov uspeh Marjana Draga Šijanca

Pred časom smo poročali, da je dirigent g. Mario Drago Šijanec odpotoval v Evropo. Naprej je na Dunaju dirigiral 2 simfonična koncerta, nato pa se je podal v Slovenijo. Bil je v Mariboru, zatem pa v Ljubljani. V Argentino se je vrnil pred mesecem dni. Buenosairesko glasbeno javnost je opozoril nase znova dne 6. t. m., ko je v dvorani pravne fakultete v Bs. Airesu vodil velik koncert Državnega radijskega orkestra in pod istim okriljem delujočega mešanega pevskega zbora.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. Dne 17. avgusta 1956 se je rodil

v družini g. Pavla Štrukelj in njegove žene ge. Cvete, roj. Grmek v Comodoro Rivadavia, sinček, ki je dobil 2. septembra pri krstu ime Srečko-Cvetko. Za botra sta bila g. Janez Prešeren in njegova žena ga. Katarina, roj. Prešeren. Družino g. Oskarja Pavlovčiča lastnika fotografskega ateljeja Foto Oscar v San Martinu, in njegove žene ge. Božene, roj. Foltyn, je 19. avgusta 1956 prav tako razveselil sinček, ki je pri krstu dne 1. septembra dobil ime Oskar — Jakob. Srečnim staršem nam čestitke.

Poroki. V baziliki Lujanske Matere božje sta stopila v soboto dne 8. septembra 1956 pred oltar g. Jože Muhič in gdč. Francka Telič, ki je šele nedavno prišla iz domovine. Mladi par je poročil g. poddirektor Jože Jurak, za pričič sta mu pa bila: nevesti njena sestra ga. Marija Urbanč roj. Telič, ženinu pa g. Franc Urbanč. Mladi par bo živel v Tucumanu, kjer ima g. Muhič veliko čebelarstvo podjetje. Novoročencema ob vstopu v novo življenje želimo vso srečo in obilo božjega blagoslova.

V petek, 7. septembra 1956 popoldne je z ladjo Salta prispela v Buenos Aires družina g. Vilka Čeča in sicer ga. Alojzija, hčerka Lenka in sin Janez. Vsi so prišli iz Ljubljane. Ob prihodu v Argentino jim želimo vso srečo in mnogo zadovoljstva.

BARILOŠKA ZIMSKA SEZONA 1956

Jerma spet državni prvak v teku — Dobre klasifikacije Bavdaža, Budineka in Bertonclja. Bariloče, 6 septembra

...

V teku smo doživeli veselo presenečenje. Ne mislim na Jermanovo zmago, Frenk sploh ni imel resnega konkurenta. A že ko se je sedem mesecev borilo v transandinski rafeti, je vzbudil posebno pozornost odlični stil šestnajstletnega Slavka Bavdaža. In ko so ure zaznamovale njegov čas, smo ugotovili, da je samo tri minute zaostal za Jermanom in presegel vse ostale tekmovalce. Razumljivo, da je Slavko pozneje med juniorji brez težave zmagal.

Svobodna Slovenija, 13. septembra 1956 - št. 37

političnih zapornikov. Obenem od Pekinga zahteva, naj čim prej ukine smrtno kazen in ustavi usmrtnice. Poslanci so se pred sobotnim vrhom EU-Kitajska v Helsinkih izrekli tudi za ohranitev embarga Unije na prodajo orožja kitajskim oblastem.

BUSH IN TERORIZEM

Ameriški predsednik George Bush je priznal, da je CIA več terorističnih osumljencev prijela in zadrževala zunaj

SLOVENCI IN ŠPORT

VISOKA MESTA V DVOJICAH

Slovenska teniška igralka Andreja Klepač je na 25.000 dolarjev vrednem turnirju ITF v Alphen Aan den Rijnju na Nizozemskem zmagala v igri dvojic. V paru s srbsko igralko Danico Krstajič je v finalu s 6:1 in 7:6 premagala belgijsko navezo Leslie Butkiewitz - Caroline Maes.

Manj sreče sta imeli slovenska teniška igralka Katarina Srebotnik in Rusinja Dinara Safino: izgubili sta finalni dvoboj ženskih dvojic odprtega teniškega prvenstva ZDA v New Yorku. Osmopostavljeni slovensko-ruski par je moral po 103 minutah in sicer dobrem začetku s 6:7 (5) in 5:7 priznati premoč nepostavljenima Francozinji Nathalie Dechy in Rusinji Veri Zvonarevi. Srebotnikova je s tem izgubila priložnost, da osvoji svoj 14. naslov v konkurenci dvojic.

PLESNI USPEHI

Na svetovnem prvenstvu v latinskoameriških plesih za profesionalne plesne pare v kalifornijskem Irvinu sta na plesnem parketu nastopila tudi dva slovenska para. Najboljši slovenski plesni par Andrej Škufca - Katarina Venturini se je uvrstil med najboljše in osvojil četrto mesto, Peter Majzelj in Maja Germakova pa sta priplesala v osmino finala.

VATERPOLO

Slovenska vaterpolska reprezentanca je izgubila tudi tekme s Hrvaško in Nizozemsko, edino zmago pa je dosegla proti Slovaški z 10:9 in s tem zasedla 12. mesto. Prvo mesto si je priborila reprezentanca Srbije.

ODBOJKAŠI NA EVROPSKO PRVENSTVO

Slovenska moška odbojgarska reprezentanca si je zagotovila svoj drugi nastop na evropskem prvenstvu po letu 2001. Uvrstili so se na EP kljub porazu z 1:3 (-24, 23, -20, -21) na povratnem srečanju dodatnih kvalifikacij v Mariboru, saj so bili s 3:0 boljši od Belorusov na prvi tekmi. - Slovenski ženski odbojgarski reprezentanci pa se ni uspelo uvrstiti.

NIČ RAZVESELJIVEGA

Atletinja Helena Javornik, ki ima v lasti vse slovenske rekorde na dolgih progah od ene milje naprej, je bila pozitivna na dopinškem testu zaradi eritropoietina (EPO), ki so ga v laboratoriju v Barceloni našli v vzorcu A tekmovalke, odvzetem 28. junija v Mariboru. Analiza vzorca B je bila končana 7. septembra in je po neuradnih podatkih, pred drugim mnenjem strokovnjakov, prav tako pozitivna, vendar na spodnji meji in se od vzorca A razlikuje.

OSEBNE NOVICE

Poroka

V Mendozi sta se poročila Tomaž Bajda in Lucija Hirschegger. Novoročencema čestitamo in želimo obilo sreče!

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje darovalcem v dobrodelni sklad: N. N., Castelar, 100.- pesov; Vida Bedenčič v spomin sestre Marte, 50.- pesov; M. J., 100.- pesov; N. N., Ramos Mejia, 1.000.- pesov; N. N., Bariloche, 40.- ameriških dolarjev. **Bog stokrat povni!**

ameriškega ozemlja. S tem je potrdil ugibanja, da ima omenjena obveščevalna služba zapore v tujini. Bush je hkrati napovedal, da bodo 14 domnevnih teroristov predali obrambnemu ministrstvu, ki naj bi jim sodilo v ameriškem oporišču Guantanamo na Kubi. V ta namen je v kongres poslal predlog zakona za ustanovitev posebnih vojaških sodišč ali komisij. Poslanci Evropskega parlamenta so medtem od ZDA zahtevali, naj razkrijejo lokacije skrivnih zaporov. Parlament v poročilu državam članicam Unije očita pasivnost do izvajanja dejavnosti CIA v Evropi.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alojzij Rezelj / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinctis.com.ar

Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / Urednik: Tone Mizerit / Sodelovali so: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Franci Markež, Pavlina Dobovšek, Marko Kremžar, Marko Bajuk, Marta Žagar, Viktor in Regina Leber, Majda Maček. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Caballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrtkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Anič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetcnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

Nova radijska oddaja

Od nedelje 3. septembra je na radijskih valovih v Buenos Airesu nova slovenska oddaja. Imenuje se „Triglav, moj dom“ in poteka pod okriljem Podpornega društva Triglav, ki v Villa Devoto družijo predvsem primorske rojake, ki so prišli v Argentino med obema vojnama.

Oddaja je vsako nedeljo, od 11. do 12. ure, na valovih Radio Gral. San Martín, AM 610. Novemu slovenskemu mediju želimo mnogo uspehov.

OBVESTILA

SOBOTA, 16. septembra:
Pomladanski ples v San Martinu.

NEDELJA, 17. septembra:
45. obletnica Slomškovega doma

ČETRTEK, 21. septembra:

Sestanek Z.S.M.Ž. San Martín ob 16. uri. Praznovale bomo rojstne dneve vseh naših članic.

SOBOTA, 23. septembra:

Proslava slovenskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku.

Ob 15. uri sv. maša nato igra „Ariela morska deklica“.

Redni pouk na srednjemolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Koncert ob 35 letnici — Mežani pevski zbor San Justo

NEDELJA, 24. septembra:

Mladinski dan v Slovenski vasi.

SOBOTA, 30. septembra:

Redni pouk na srednjemolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

V našem domu slavnostna večerja ob 50 letnici Doma v San Justo.

NEDELJA, 1. oktobra

Mladinski dan na Pristavi

SOBOTA, 7. oktobra:

Redni pouk na srednjemolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Predavanje za visokoolce lic. Francija Markeža „Zakaj smo tukaj“, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

Slabo kaže

Z Bolgarijo je zelo slabo

Slovenska nogometna reprezentanca je na prvi tekmi kvalifikacij za evropsko prvenstvo leta 2008 (skupina G) v Sofiji izgubila proti Bolgariji z 0:3. Večji del prvega polčasa sta bila sicer nasprotnika enakoredna, zeleni so se dobro postavili na terenu, a razpad slovenske igre je prišel v drugem delu po prvem zadetku. Pred tem gosti niso bili slabi. Očitno je bilo, da se niso ustrahovali nasprotnika, ki je sicer nekajkrat napadel po bokih, a prave nevarnosti za Boruta Mavriča ni bilo vse do 30. minute, ko je po kotu in napaki slovenskega vratarja Valerij Božinov streljal prek gola. V prvi tretjini tekme so Slovenci pokazali tudi nekaj želje po napadu, edino polpriložnost, če ne upoštevamo prostega strela Milenka Ačimoviča, po katerem se je žoga odbila od živega zidu in zletela mimo gola, pa je zapravil Valter Birs. Ob koncu nezanimivega prvega dela je od daleč poskusil tudi Martin Petrov, a žoga ni našla poti do mreže.

Drugi del se je začel s priložnostjo gostov. Birs, najbolj opazen igralec v zelenem dresu, je lepo prodrl po desni strani, podal žogo do Novakoviča, ki pa ni pokazal svojih golgeterskih sposobnosti, po katerih je postal znan prav na bolgarskih travnikih. Njegov strel je bil začetniški. V 58. minuti je spet zadrl po slovenskem zadetku. Novakovič se je izmuznil Aleksandru Tunčevu, sam

krenil proti vratarju, a ga je bolgarski branilec potegnil za dres, za kar bi si zaslužil rdeč karton, vendar je prejel le rumenega. Ačimovičev poskus s prostega strela pa je zadel živi zid.

Namesto da bi vodili gosti, pa so v 57. minuti povedli domači. Za to grede vse zasluge Božinovu (Stojčkov ga je ravno hotel zamenjati), ki se je ob neodločni slovenski obrambi odlično znašel in z močnim in natančnim strelom z roba kazenskega prostora premagal Mavriča. Po bolgarskem zadetku se je slovenska igra sesula v pepel. Gostitelji so z lahkoto prihajali pred kazenski prostor, tako da je drugi gol visel v zraku. Zamenjava za strelca zadetka Hristo Jovov je dvakrat zgrešil nemogoče, zato pa je s strela, ki je obetal precej manj, izid povzročil Martin Petrov. Streljal je z desne strani - Slovenci so pričakovali podajo pred vrata -, toda Petrov je opazil, da je vratar Mavrič slabo postavljen. Slovenski vratar je žogo sicer ujel, toda za črto. A to ni bilo vse. Do konca je padel še en zadetek, slovenska obramba je bila spet le opazovalec, Dimitar Telkij-ski pa se je izkazal.

Zedinjena Slovenija

izče

mlajšo osebo

za poldnevni urnik.

Bistveno je dobro obvladanje slovenske, poznanje računalništva in smisel za pisanje in novinarstvo.

Pisne ponudbe s priloženim curriculum vitae se sprejemajo do 10. oktobra v društveni pisarni, ali po elektronski poti na naslov: esloveniau@sinectis.com.ar

NOVA STRANKA

Slovensko politično prizorišče je bogatejše za novo stranko. Na ustanovnem kongresu v Novi Gorici je namreč zaživela stranka Kresnica oz. stranka modrih odločitev, kot so jo tudi poimenovali. Nova stranka bo sredinsko usmerjena, edina bo imela sedež v Novi Gorici, pozornost pa bo namenjala lokalnemu goriskemu okolju, je povedal Aljota Humar, ki je bil izvoljen za prvega predsednika Kresnice. Humar bo tudi strankin kandidat za novogoriškega župana na jesenskih volitvah.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

12. septembra 2006

1 EVRO 239,6 SIT
1 US dolar 188,4 SIT

Šolski odsek Zedinjene Slovenije vabi na **SLOMŠKOVO PROSLAVO** v **SOBOTO, 23. SEPTEMBRA, V SLOVENSKI HIŠI**

Ob 15. uri: sveta maša - Ob 16. uri: **IGRA**

ARIELA, mala morska deklica

v izvedbi Slomškove šole

Vstopnina: Otroci: \$3 - Odrasli: \$6 * V prodaji VIDEO in DVD

Mežani pevski zbor San Justo

vabi na

KONCERT OB 35. OBLETNICI

v soboto, 23. septembra v našem domu.

- ob 20. uri otvoritev nove glasbene sobe
- ob 20.30 uri koncert (začetek točno ob napovedani uri)
- po koncertu večerja.

Vstopnice dobite pri pevcih.

Sobota 30. septembra 2006:

SLAVONSTNA VEČERJA OB 50. OBLETNICI NAŠEGA DOMA

Nedelja 8. oktobra 2006:

51. SLOVENSKI DAN 50. OBLETNICA NAŠEGA DOMA

Hipólito Yrigoyen 2756 - San Justo - Buenos Aires

Po dolgi in hudi bolezni nas je 29. avgusta vse prezgodaj zapustila naša predsednica, gospa

Marjeta Boltežar roj. Smersu

Bog naj bo bogat plačnik za vsa njena dobra dela. Ostala nam bo kot zgled v trajnem spominu.

Zveza slovenskih mater in žena — San Martín

*Poklical si me, tukaj sem
moj Gospod in moj Bog.*

V globoki žalosti sporočamo, da nas je zapustila naša predraga žena, mama, stara mama, sestra, teta in teta, gospa

MARJETA BOLTEŽAR roj. SMERSU

Priporočamo jo v molitev in se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo prišli kropiti in jo pospremili na zadnji poti. Prav posebna zahvala Msgr. Juretu Rodetu za številne obiske tako na domu kakor v bolnici, za molitev ob krsti in za pogrebno mašo. Hvaležni smo tudi za molitev ob krsti g. Franciju Cukjatiju in g. Matiju Borštnarju, ter g. Rodolfu Ricciardelliju za sv. maziljenje. Zahvala vsem ki so molili za njeno zdravje. Zahvala tudi gospe Poloni Makek, podpredsednici Zveze slovenskih Mater in Žena - odsek San Martín, ter predsedniku sanmartinskega doma, inž. Tonetu Podržaju za globoke in ganljive poslovilne besede ob krsti.

Žalujoči:

mož: **Marjan.**

sinovi: **Damijan** in **Silvina roj. Ricciardelli**; **Tomaž**; **Marjan** in **Sonia roj. Petkovšek**;

hči: **Andreja**;

sestra: **Alenka por. Gabron**;

brata: **Miha** in **Nataša Zajc**; **Jurij**;

vnuki: **Luciana**, **Juan Ignacio**, **Agustín** in **Sofía**;

nečaki in nečakinje: **Gregor**, **Jorge**, **Marcos**, **Pablo**, **Rodrigo**, **Alenka**, **Lučka**, **Eva**, **Vanesa**, **Simona**, **Carolina** in **Mariana**;

tata: **Albina Borštnar**,
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Bariloche, Ljubljana, Radomlje, Ceuta (Španija)